

Tordeli, de mia propra Domo!”

Hari kaj Ron iris reen al la komuna ĉambro. Hari estis ĵus diranta, “Almenaŭ Hermiona spuras Snejp,” kiam la portreto de la Dika Damo svinge malfermiĝis kaj Hermiona alvenis.

“Mi bedaŭras tion, Hari!” ŝi ploris. “Snejp eliris kaj demandis al mi kion mi faras, do mi diris ke mi atendas Flirtmeĉon, kaj Snejp iris venigi lin, kaj mi ĵus nun eskapis de tiu, mi ne scias kien Snejp iris.”

“Do tio decidis la aferon, ĉu ne?” Hari diris.

La aliaj rigardis al li. Li estis pala, kaj liaj okuloj brilis.

“Mi eliros ĉinokte, kaj mi provos kapti la Ŝtonon antaŭ ol li.”

“Vi frenezas!” diris Ron.

“Vi ne povas!” diris Hermiona. “Post tio, kion MakGongal kaj Snejp diris?” Vi estos eksigita!”

“DO KIO?” Hari kriis. “Ĉu vi ne komprenas? Se Snejp ekhavas la Ŝtonon, Voldemorto revenos! Ĉu vi ne aŭdis, kiel statis la aferoj, kiam li provadis ekesti? Ne ekzistas ajna Porkalo el kiu eksiĝi! Li frakasos ĝin, aŭ ŝanĝos ĝin al lernejo por la Mavaj Lertoj! La perdo de poentoj ne plu gravas, ĉu vi ne komprenas? Ĉu vi supozas, ke li lasos vin kaj viajn familiojn en paco, pro tio, ke Oragrifo gajnas la Dompokalon? Se mi kaptiĝos antaŭ ol atingi la Ŝtonon, nu, mi devos iri reen al la familio Dursli kaj atendi ĝis Voldemorto min trovos tie, tio estos nur morti iom pli malfrue ol alie, ĉar mi neniam aliĝos al la Mava Povo! Mi iros tra tiu klapopordo ĉinokte, kaj nenio, kion vi diros, haltigos min! Voldemorto murdis miajn gepatrojn, ĉu vi memoras tion?”

Li rigardegis al ili.

“Vi pravas, Hari,” diris Hermiona per eta voĉo.

“Mi uzos la nevidebligan mantelon,” diris Hari. “Feliĉe mi ekhavis ĝin ree.”

“Sed ĉu ĝi kovros la tri el ni?” diris Ron.

“La – tri el ni?”

“Ho, ne ŝercu, ĉu vi supozis, ke ni lasus vin iri sola?”

“Kompreneble ne,” diris Hermiona vigle. “Kiel vi intencas atingi la Ŝtonon sen nia helpo? Mi devas iri kaj trafolumi miajn librojn, mi povas trovi ion utilan...”

“Sed se ni estos eltrovataj, vi ambaŭ eksiĝos, ankaŭ.”

“Ne tiel, se mi povos alie,” diris Hermiona grave. “Flirtmeĉo konfidis al mi, ke mi gajnis cent dek du procentojn en lia ekzameno. Oni ne elĵetos min post tio.”

Post la vespermanĝo la tri amikoj nerveze sidis aparte en la komuna ĉambro. Neniu ĝenis ilin; neniu el la oragrifaj ankoraŭ havis ion ajn por diri